

Hira

– C. ÖZANAÇ · 15 Kasım 2013

Huma huma kuşlar başımda Geceye katran karışıyor Hangi coğrafyanın iklimidir ellerin
Ellerim adeta buz kesiyor..

Kaç teneşire vurulmuş kurşini sözlerim
Ne yana dönsem olmuyor sevdiğim
Tenhalarda uzletim Hira aşkıyla yanıyor...

Son bakışını öpüp koydum koynuma,
Dağ başlarında kekik kokusuna beziyorum,
Nur dağı titredikçe,
Ben kederimden beziyorum...

Gel;
Tuzlar kadar seveceğim seni...
Söz;
Hem ezeli, hem ebedi..

Yar,
Olmadığın her diyâr
İçinde kor ateşler
Kapısında zebâniler
Sanki;
Cehennemdir her yer.

Maksadı aşsa da lügâtım;
Can bildiğin içindeyse eğer
Ne mağara., ne in,
"Hira"dır her yer....

Sen kendi gurbetine yol alırken,
Ayaklarıma toprak kokusu siniyor,
Gözlerime hapsettiğim bulutlar buğulanıyor
Buğulanıyor dua gözlüm....

Dilim gitmez iki çift güzel söze,

Bağışla beni,
Tümcelerimin mecburu istikameti
Bağışla beni...

Bir yanım ayrılığa,
Bir yanım vuslata dönük,
Araf'tayım sanki,
Tüm ışıklar sönük...

İbrahim'in teslimiyetiyle
Çaresiz yüreğim
Kadere boynum bükük,
Hani umut işte;
Belki, cennette sevgili
Cennette....